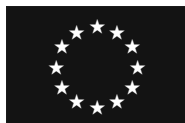

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

15.6.2009

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.:   **Procedura de codecizie**

Introducere:

Obiectivul prezentei comunicări este acela de a completa orientările oferite în părțile relevante ale Regulamentului de procedură (în special la articolul 53 și următoarele, articolul 70 și următoarele, precum și anexa 20) și în documentele aferente publicate de alte unități și să stabilească câteva aspecte practice privind procedura de codecizie.

În temeiul articolului 37 din TCE, legislația în materie de agricultura este adoptată de Consiliu după consultarea Parlamentului European. Până în prezent Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală (COMAGRI) și-a desfășurat lucrările în cadrul procedurii de codecizie numai în cazul aspectelor legate de propuneri referitoare la siguranța produselor alimentare sau statistici. În cazul în care Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, toate procedurile legislative privind politica agricolă comună vor fi abordate în cadrul „procedurii legislative ordinare” (articolul 294 TFUE), care corespunde procedurii de codecizie stabilită în prezent la articolul 251 (TCE).

Codecizia în practică:

Ca regulă generală, „Parlamentul utilizează toate posibilitățile existente în toate etapele procedurii de codecizie”¹. În același timp „instituțiile cooperează cu bună credință pe întreaga durată a procedurii, pentru a-și apropia pozițiile în cea mai mare măsură posibilă, permițând astfel, dacă este cazul, adoptarea actului într-o etapă timpurie a procedurii”. Acestea „cooperează prin intermediul contactelor interinstituționale corespunzătoare pentru a monitoriza progresul înregistrat și pentru a analiza gradul de convergență pe parcursul tuturor

etapelor procedurii de codecizie”². În legislatura precedentă, 69% dintre toate procedurile de codecizie au fost încheiate în primă lectură (cu alte cuvinte, s-a ajuns la un acord între votul în comisie și votul în ședință plenară) și 12% au reprezentat „acorduri rapide în a doua lectură” (cu alte cuvinte, s-a ajuns la un acord după votul în ședință plenară, dar înainte de adoptarea poziției comune de către Consiliu).

În practică, între președinția Consiliului și Parlament se stabilesc contacte informale, atât la nivel administrativ, cât și la nivel politic într-o etapă timpurie a primei lecturi. Aceste schimburi informale trebuie diferențiate în mod clar de negocierile asupra dosarului. Anexa XX din Regulamentul de procedură subliniază că negocierile sunt deschise numai în urma unei decizii luate de comisie „fie printr-un consens larg, fie, dacă este necesar, prin recurgerea la vot”. Comisia are, de asemenea, obligația de a stabili un mandat clar pentru negociere, în general prin adoptarea amendamentelor la propunerea legislativă într-un raport sau o recomandare, și de a numi o „echipă de negociere” incluzând toate grupurile politice, cel puțin la nivel de personal. În practică, raportorul comisiei este purtătorul de cuvânt al echipei de negociere, prezidând trilogurile cu Consiliul. Având în vedere că marea majoritate a procedurilor s-au încheiat cu acorduri negociate în prima sau în a doua lectură, echipa de negociere a comisiei a jucat un rol decisiv.

În cadrul trilogurilor și al discuțiilor informale, Consiliul este reprezentat de președinția sa care „exprimă un singur punct de vedere”, în numele tuturor statelor membre. Eventualele conflicte în cadrul Consiliului sunt rezolvate cu ușile închise. La rândul său, Parlamentul este reprezentat de membri provenind din diferite grupuri politice, care au adesea puncte de vedere diferite în ceea ce privește aspectul de discutat și care tind să dezbată aceste puncte de vedere în public. Pentru ca negocierile să aibă un rezultat cât mai bun, echipa de negociere a PE ar trebui să facă eforturi pentru a exprima un singur punct de vedere și pentru a rezolva diferendele din cadrul delegației sale în cadrul unor întâlniri interne prealabile și, dacă este cazul, să întrerupă negocierile pentru a se consulta la nivel intern.

Raportorul și echipa de negociere au obligația de a asigura transparența deplină, prin intermediul unor rapoarte regulate către comisie privind progresele și rezultatele negocierilor. În cazul în care se ajunge la un acord, acesta ar trebui să fie prezentat comisiei pentru examinare. În cazul în care acordul primește sprijin, acesta poate fi prezentat plenului fie ca „amendament consolidat”, fie ca o serie de amendamente. Amendamentele supuse la vot în plen sunt, de obicei, depuse de raportor și co-semnate de raportorii alternativi în numele grupurilor politice pe care le reprezintă. După adoptarea oficială a amendamentelor de către COMAGRI acestea pot fi, de asemenea, depuse în plen de comisie.

În special în cazul acordurilor în primă lectură, în cazul cărora tratatul nu impune o limită de timp instituțiilor, trebuie să existe suficient timp între momentul încheierii negocierilor și votul în plen pentru a permite grupurilor politice să își pregătească poziția finală. În plen, toate textele negociate și asupra cărora s-a ajuns la un acord cu Consiliul în prima sau în a doua lectură sunt prezentate, de obicei, sub forma „amendamentelor consolidate”. Grupurile politice pot depune amendamente în plen în vederea modificării sau contestării acordului negociat: în cazul acesta sunt adoptate, fiind posibil să urmeze o doua lectură sau procedura de conciliere.

De asemenea, este important să se observe că, în cazul negocierilor în primă lectură, Consiliul a discutat întregul text al propunerii legislative în repetate rânduri (în cadrul grupurilor sale de

lucru și al COREPER), în timp ce echipa de negociere a PE a votat de curând amendamentele la nivel de comisie și are, în general, mai puține cunoștințe detaliate despre textul discutat.

Suport:

Raportorul și echipa de negociere trebuie să aibă la dispoziție toate resursele necesare pentru a-și duce la îndeplinire activitățile în mod corespunzător. Acest lucru include sprijinul la nivel administrativ din partea secretariatului comisei, al secretariatului pentru codecizie, al serviciului juridic și al consilierului politic al raportorului. În conformitate cu anexa XX, „dacă este necesar, ar trebui oferite echipei de negociere a PE servicii de interpretare” pentru organizarea trilogurilor. Deputații pot apela și la interpretariat ad personam (în baza deciziei luate de Birou la 10 decembrie 2007).

Referințe:

- Articolul 251 TCE și Articolul 294 TFUE
- Declarația comună privind modalitățile practice de aplicare a procedurii de codecizie (JO C145, 30.6.2007)
- Ghid privind concilierea și codecizia

Orientări privind cele mai bune practici

---

¹ Regulamentului de procedură , anexa XX

² Declarația comună privind modalitățile practice de aplicare a procedurii de codecizie